

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Jeg er ikke spor i tvivl om, som også andre har været inde på i debatten, at statsministeren er rigtig godt tilfreds med sig selv og sin polemik her mod slutningen af debatten. Men jeg mener faktisk, at den serie af tøjlesløse manipulationer med udtalelser, med tal og med kendsgerninger, som statsministeren har præsteret, passer dårligt til embedet, og nu vi er ved de freudianske fortællelser, vil jeg sige, at hele tonen, der er præstet her til aften i omtalen af oppositionen og specielt Socialdemokratiet, er jo i virkeligheden det bedste bevis, der kan leveres på den manglende vilje til bredt samarbejde.

Kl. 22.20

Statsministeren havde et indlæg i tirsdags, hvor han talte om de 80 pct. af lovgivningen, der var vedtaget bredt – ja, bortset fra krig og fred, bortset fra budgetter og økonomi og bortset fra kommunalstrukturreform, og det spørgsmål, jeg egentlig vil stille statsministeren, er: Hvorfor har statsministeren ikke selv investeret én eneste smule energi, én eneste bestræbelse på at få et bredt forlig om den kommunale strukturreform, som alle parter kunne føle sig tilfredse med? Er det i virkeligheden ikke embedsforsømmelse at lade indenrigsministeren køre det i sæk?

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har meget stor, meget stor tillid til landets indenrigsminister, og det er jo en naturlig arbejdsdeling, at de ministre, der har ansvaret for bestemte sagsområder, forhandler og indgår aftaler og forlig på hver deres områder. Jeg kunne jo få travlt, hvis jeg skulle til at lave politiske forhandlinger og forlig rundtomkring på alle områder, og jeg vil gerne understrege, at jeg kun har haft grund til den allerstørste tilfredshed med den måde, som indenrigsministeren har ført forhandlingerne på, og derfor har jeg ikke fundet nogen som helst anledning til at gå ind og blande mig i det forløb.

(Kort bemærkning).

Mogens Lykketoft (S):

Nu kan man måske lave en gradbøjning af, hvad en statsminister skal blande sig i, og man kunne godt forestille sig, at en reform, som berører hele befolkningen og dens mulighed for at få en ordentlig service og berører 500.000 mennesker på deres arbejde, var noget, det var mere end almindeligt interessant at prøve at få en bred aftale

le om. Men forudsætningen for bredere aftaler er tillid og vilje til at levere kompromiser, hvor alle parter kan føle sig ordentligt tilgodeset.

Nu vi taler om tillid, er jeg nødt til at sige, at ud over at økonomien var uafklaret, at der ikke var nogen byrdefordelingsreform, og at der ikke var en ordentlig fordeling af opgaverne mellem regioner og kommuner, f.eks. på miljøområdet, var der hos os totalt manglende tillid til indenrigsministerens vilje til at præstere ordentlige kompromiser. Det skyldes, at uanset statsministerens store tillid til indenrigsministeren var den eneste bestræbelse, vi så, et systematisk forsøg på at rejse det socialdemokratiske kommunale bagland mod partiets linje i de 4-5 måneder, der blev forhandlet. Vi syntes ikke, det var god forhandlingsvilje, der kom til udtryk på den måde.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må da sige, at jeg er meget bedrøvet, hvis Socialdemokratiets holdning til en så stor reform som kommunalreformen er baseret på én eneste ting, nemlig spørgsmålet om personlig tillid til en minister. Det må jeg nok sige overrasker mig, hvis det virkelig er sådan.

Så meget mere tilfreds er jeg selvfølgelig med at se, at en række markante socialdemokratiske borgmestre har bakket reformen meget stærkt op. Det synes jeg da er relevant, fordi det er dem, der skal leve med en kommunalreform, og de har altså ikke følt, at den var så uafklaret, som Socialdemokraterne her på Christiansborg har følt. Derfor fastholder jeg, at den reform, vi har aftalt, er bred i sit indhold, fordi vi undervejs tog en masse hensyn og gav en masse indrømmelser, bl.a. til Socialdemokratiet.

Men jeg vil da godt runde af med at kvittere meget positivt for hr. Mogens Lykketofts tiltro til mine evner som forligsmager.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg stillede statsministeren fire konkrete spørgsmål om situationen i Irak. Jeg vil bare bede statsministeren om at svare på spørgsmålene.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu skal jeg lige have dem frem fra min hukommelse.

Jeg tror, det væsentligste af de spørgsmål, som hr. Søren Søndergaard stillede, var spørgs-